

III

(Akty przygotowawcze)

KOMITET REGIONÓW

102. SESJA PLENARNA W DNIACH 3–4 LIPCA 2013 R.

Opinia Komitetu Regionów: „Zmniejszenie kosztów wdrażania szybkich sieci łączności elektronicznej”

(2013/C 280/10)

KOMITET REGIONÓW

- Przyjmuje do wiadomości wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów wdrażania szybkich sieci łączności elektronicznej przedstawiony przez Komisję Europejską 26 marca 2013 r., który jest częścią dziesięciopunktowego planu przedłożonego w ramach oceny śródkresowej europejskiej agendy cyfrowej.
- Popiera priorytety wskazane we wniosku dotyczącym rozporządzenia – szybkie sieci, prace budowlane, wspólne wykorzystanie istniejącej infrastruktury i skuteczniejsze tworzenie nowych elementów infrastruktury materialnej, ograniczenie obciążeń administracyjnych i biurokracji – które dotyczą dziedzin, w których miasta i regiony są jednocześnie podmiotami, usługodawcami i odbiorcami usług.
- Podkreślał już wcześniej, że przyjęcie środków na rzecz racjonalizacji, modernizacji i ograniczenia obciążeń administracyjnych jako priorytetowej linii działań w celu zmniejszenia kosztów, a także racjonalizacja i uproszczenie procedur i usług administracyjnych zwiększyłyby dynamikę działalności gospodarczej, zredukowałyby formalności biurokratyczne, ułatwiłyby stosunki między obywatelami a administracją i przyczyniłyby się do zmniejszenia kosztów administracyjnych w działalności przedsiębiorstw (zwłaszcza tych, które związane są z tworzeniem infrastruktury na potrzeby szerokopasmowego internetu), do poprawy ich konkurencyjności i do przyspieszenia ich rozwoju.
- Przypomina, że aby zaradzić słabej obecności operatorów prywatnych na obszarach uważanych za mało rentowne, takich jak obszary wiejskie, samorządy lokalne i regionalne zmuszone są do uczestnictwa w finansowaniu infrastruktury cyfrowej. Aby zapewnić równy dostęp do nowych technologii wszystkim obywatelom i obszarom, Komitet wzywa Komisję do wspierania samorządów w ich wysiłkach w zakresie finansowania poprzez zezwolenie na udział europejskich funduszy strukturalnych w finansowaniu infrastruktury cyfrowej we wszystkich regionach europejskich oraz poprzez uznanie, że projekty instalacji cyfrowych na obszarach wiejskich i słabo zaludnionych mają charakter usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym.

Sprawozdawca	Gábor BIHARY (HU/PSE), członek zgromadzenia generalnego Budapesztu
Dokument źródłowy	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów wdrażania szybkich sieci łączności elektronicznej
	COM(2013) 147 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

1. Przyjmuje do wiadomości wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów wdrażania szybkich sieci łączności elektronicznej przedstawiony przez Komisję Europejską 26 marca 2013 r., który jest częścią dziesięciopunktowego planu przedłożonego w ramach oceny śródkresowej europejskiej agendy cyfrowej.

2. Wyraża zadowolenie z faktu, iż wniosek dotyczący rozporządzenia jest oparty na wzorcowych rozwiązaniach stosowanych w państwach członkowskich, a jednocześnie pozostawia im szeroki margines uznaniowy, jeśli chodzi o aspekty organizacyjne i odpowiada nowej kulturze dostępu do szybkich sieci.

3. Popiera priorytety wskazane we wniosku dotyczącym rozporządzenia – szybkie sieci, prace budowlane, wspólne wykorzystanie istniejącej infrastruktury i skuteczniejsze tworzenie nowych elementów infrastruktury materialnej, ograniczenie obciążeń administracyjnych i biurokracji – które dotyczą dziedzin, w których miasta i regiony są jednocześnie podmiotami, usługodawcami i odbiorcami usług.

4. Przypomina, że szybka infrastruktura szerokopasmowa stanowi podstawę jednolitego rynku cyfrowego i jest warunkiem uzyskania konkurencyjności w skali światowej, np. w dziedzinie handlu elektronicznego. Jak stwierdzono w komunikacie dotyczącym Aktu o jednolitym rynku II⁽¹⁾, wzrost nasycenia rynku łączami szerokopasmowymi o 10 % może przynieść roczny wzrost PKB rządu 1–1,5 %⁽²⁾, a także wzrost wydajności pracy o 1,5 %, a innowacje w przedsiębiorstwach, których źródłem są sieci szerokopasmowe, mogą przyczynić się do wzrostu zatrudnienia, generując potencjalnie 2 mln dodatkowych miejsc pracy do 2020 r.⁽³⁾

5. Podkreśla, że Unia nie może pozwolić sobie na pozostawienie przedsiębiorstw i obywateli europejskich poza zasięgiem pokrycia geograficznego tą infrastrukturą i że zobowiązała się ona dążyć do osiągnięcia ambitnych celów europejskiej agendy cyfrowej w zakresie dostępu do szybkich sieci, co oznacza, że do 2013 r. wszyscy Europejczycy mają mieć dostęp do podsta-

wowych połączeń szerokopasmowych, a do 2020 r.: 1) wszyscy Europejczycy mają mieć dostęp do połączeń o przepustowości przekraczającej 30 Mb/s; 2) przynajmniej 50 % europejskich gospodarstw domowych ma mieć dostęp do łączy internetowych o przepustowości przekraczającej 100 Mb/s. Cele te zostaną osiągnięte pod warunkiem, że w całej UE zostaną zmniejszone koszty budowy infrastruktury.

6. Podkreśla, że niezwykle istotne jest, by w ramach zarządzania procesami, o których mowa w omawianym wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady i których dotyczą odpowiednie działania z zakresu polityki publicznej, koordynować działania Unii Europejskiej, państw członkowskich i samorządów terytorialnych oraz by czuwać nad ścisłym przestrzeganiem zasady pomocniczości, zgodnie ze wskazaniami Komitetu Regionów zawartymi w białej księdze w sprawie wielopoziomowego sprawowania rządów⁽⁴⁾.

7. Zwraca uwagę, że w poprzednich opiniach mówił o konieczności pełnego wykorzystania potencjału Europy w zakresie rozwoju usług informacyjno-komunikacyjnych w sektorze publicznym i prywatnym i wezwał do zastosowania TIK jako metody poprawy usług świadczonych przez władze lokalne i regionalne w takich dziedzinach jak opieka zdrowotna, edukacja, porządek publiczny, bezpieczeństwo i usługi społeczne. Za doskonałą podstawę procesu zdobywania umiejętności i wiedzy na szczeblu lokalnym w całej Unii mogą służyć wspierane przez UE partnerstwa publiczno-prywatne w dziedzinie usług publicznych wykorzystujących TIK zawierane między władzami lokalnymi i regionalnymi a MŚP zajmującymi się rozwojem TIK⁽⁵⁾.

8. Podkreślał już wcześniej, że przyjęcie środków na rzecz racjonalizacji, modernizacji i ograniczenia obciążeń administracyjnych jako priorytetowej linii działań w celu zmniejszenia kosztów, a także racjonalizacja i uproszczenie procedur i usług administracyjnych zwiększyłyby dynamikę działalności gospodarczej, zredukowałyby formalności biurokratyczne, ułatwiłyby stosunki między obywatelami a administracją i przyczyniłyby się do zmniejszenia kosztów administracyjnych w działalności przedsiębiorstw (zwłaszcza tych, które związane są z tworzeniem infrastruktury na potrzeby szerokopasmowego internetu), do poprawy ich konkurencyjności i do przyspieszenia ich rozwoju⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ COM(2012) 573 final.

⁽²⁾ Booz & Company, „Maximising the impact of Digitalisation” (Maksymalne zwiększenie wpływu cyfryzacji) 2012 r.

⁽³⁾ Szacunki Komisji oparte na badaniach krajowych (J. Liebenau, R. Atkinson, P. Karrberg, D. Castro i S. Ezell, 2009, *The UK Digital Road to Recovery* [„Cyfrowa droga Zjednoczonego Królestwa do naprawy gospodarczej”]; R.L. Katz i in., 2009, *The Impact of Broadband on Jobs and the German Economy* [„Wpływ łączy szerokopasmowych na zatrudnienie w gospodarce niemieckiej”].

⁽⁴⁾ CdR 89/2009 fin.

⁽⁵⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽⁶⁾ CdR 65/2011 fin.

9. Zwraca uwagę, że Komisja Europejska i państwa członkowskie powinny przyjąć konieczne środki, by władze lokalne i regionalne mogły w pełni i skutecznie uczestniczyć w zarządzaniu inicjatywami związanymi z TIK ⁽⁷⁾.

10. Przyjmuje do wiadomości, że wniosek dotyczący rozporządzenia ma przyczynić się do jakościowej poprawy usług i produktów informacyjnych przeznaczonych dla konsumentów europejskich oraz do ograniczenia zbędnych wydatków i obciążeń administracyjnych, a jednocześnie do wspierania jednolitego rynku cyfrowego i realizacji celów strategii „Europa 2020”.

Dostęp do sieci szerokopasmowych

11. Podkreśla, że samorządy lokalne i regionalne znajdują się wśród głównych adresatów zaleceń europejskiej agendy cyfrowej, zwłaszcza jeśli chodzi o wdrażanie sieci szerokopasmowych, i mogą w decydujący sposób przyczynić się do jej realizacji. Priorytety nowej strategii na szczeblu lokalnym i regionalnym mogą poprawić jakość życia oraz stać się bodźcem dla działalności społeczno-gospodarczej obywateli i dla rozwoju regionalnego, a także wspierać efektywniejsze i lepiej dostosowane do indywidualnych potrzeb usługi publiczne oraz lokalne przedsiębiorstwa. Regiony i miasta dysponują wieloma środkami na rzecz pełnego wykorzystania tego potencjału.

12. Z zadowoleniem stwierdza, że wniosek dotyczący rozporządzenia może przyczynić się w znacznym stopniu do zniwelowania różnic w dostępie do sieci cyfrowych i do osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”, zaspokajając przy tym główne potrzeby obywateli europejskich w dziedzinie społecznej, kulturalnej i gospodarczej ⁽⁸⁾.

13. Uznaje, że społeczeństwo informacyjne niesie ze sobą fantastyczne przyspieszenie postępu gospodarczego i społecznego, i uważa, że lepsze wdrożenie infrastruktury szerokopasmowej powinno wzmocnić tę tendencję. Jednakże Komitet zwraca uwagę na łatwość, z jaką mogą być rozpowszechniane treści niebezpieczne dla młodzieży i dla podstawowych wartości demokratycznych, i podkreśla, że odpowiednie kształcenie oparte na wartościach oraz szeroko pojęta edukacja w zakresie korzystania z mediów ⁽⁹⁾ mogą zrównoważyć to zagrożenie.

14. Przypomina, że władze lokalne i regionalne mają do odegrania kluczową rolę w zapewnieniu równego dostępu do szybkich sieci po rozsądnej cenie (np. w regionach, w których same mechanizmy rynku zawodzą), w prowadzeniu projektów pilotażowych w zakresie niwelowania różnic pod względem dostępności elektronicznej oraz w opracowywaniu nowego podejścia w dziedzinie internetowych usług publicznych skoncentrowanych na potrzebach ludzi ⁽¹⁰⁾.

15. Zwraca uwagę Komisji Europejskiej na fakt, iż w dziedzinie finansowania infrastruktury szerokopasmowej przez samorządy terytorialne konieczna może się okazać bezzwrotna pomoc państwa, i w związku z tym wnosi, by Komisja opracowała odpowiednie przepisy.

16. Przypomina o swej propozycji wysuniętej w opinii w sprawie europejskiej agendy cyfrowej, by przyznane finansowanie i inne środki pomocowe sprzyjały wdrażaniu sieci szerokopasmowych o otwartym dostępie, opartych na architekturze sieci typu horyzontalnego i modelu ekonomicznym utrzymującym rozdział między dostępem fizycznym do sieci a dostawą usług, oraz by istniejące obecnie sieci światłowodowe były otwarte dla konkurencji ⁽¹¹⁾. W wymiarze praktycznym oznacza to, że w odniesieniu do światłowodu ciemnego, który jest formą infrastruktury pasywnej, należy aktywnie promować modele biznesowe oparte na otwartym dostępie.

17. Uważa, że choć regiony o dużej gęstości zaludnienia są w oczywisty sposób interesujące z handlowego punktu widzenia, zagwarantowanie równowagi geograficznej wymaga, by poświęcić szczególną uwagę pobudzaniu inwestycji prywatnych na obszarach wiejskich i o małej gęstości zaludnienia, a także w regionach najbardziej oddalonych. Samorządy lokalne i regionalne mogą odegrać w tym względzie bardzo istotną rolę, koordynując popyt na dostęp szerokopasmowy ze strony administracji publicznej, organów bezpieczeństwa publicznego, lokalnych placówek oświatowych i struktur służby zdrowia, a także ustanawiając na szczeblu lokalnym grupy (szkoły, wspólnoty, MŚP itd.) i strefy, gdzie demonstrowane są konsumentom infrastruktury szerokopasmowe, a także organizując szkolenia.

18. Przypomina, że aby zaradzić słabej obecności operatorów prywatnych na obszarach uważanych za mało rentowne, takich jak obszary wiejskie, samorządy lokalne i regionalne zmuszone są do uczestnictwa w finansowaniu infrastruktury cyfrowej. Aby zapewnić równy dostęp do nowych technologii wszystkim obywatelom i obszarom, Komitet wzywa Komisję do wspierania samorządów w ich wysiłkach w zakresie finansowania poprzez zezwolenie na udział europejskich funduszy strukturalnych w finansowaniu infrastruktury cyfrowej we wszystkich regionach europejskich oraz poprzez uznanie, że projekty instalacji cyfrowych na obszarach wiejskich i słabo zaludnionych mają charakter usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym.

Usługi cyfrowe i administracja on-line

19. Podkreśla, że technologie informacyjno-komunikacyjne, stanowiące podstawę społeczeństwa informacyjnego otwartego dla wszystkich, powinny uwzględniać potrzeby wszystkich obywateli, w tym osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.

⁽⁷⁾ CdR 283/2008 fin.

⁽⁸⁾ CdR 14/2010 fin.

⁽⁹⁾ CdR 133/2009 fin.

⁽¹⁰⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽¹¹⁾ CdR 104/2010 fin.

20. Ponownie stwierdza, że wysokiej jakości szerokopasmowy dostęp do internetu po przystępnej cenie może zwiększyć dostępność i jakość usług świadczonych przez władze lokalne i regionalne, a także – w przypadku mikroprzedsiębiorstw i MSP – ułatwić wprowadzanie produktów do obrotu. Można oczekiwać w szczególności, że regiony i gminy peryferyjne, a zwłaszcza najbardziej oddalone, osiągną znaczne korzyści z szerszego i szybszego dostępu do usług szerokopasmowych⁽¹²⁾.

21. Podkreśla żywotne znaczenie nowych zastosowań i usług cyfrowych dla atrakcyjności i równomiernego rozwoju regionów; uważa, że powszechny dostęp do technologii cyfrowych jest warunkiem osiągnięcia celów spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w UE.

22. Zgodnie ze swym stanowiskiem zajęтым w jednej z poprzednich opinii⁽¹³⁾ zaleca pełne wykorzystanie w Europie potencjału związanego z przyspieszonym rozwojem sieci dzięki omawianemu rozporządzeniu, aby rozwijać usługi informacyjno-komunikacyjne w sektorze publicznym i prywatnym, a tym samym wykorzystać TIK jako metodę poprawy usług świadczonych przez władze lokalne i regionalne w takich dziedzinach jak opieka zdrowotna, edukacja, zamówienia publiczne, bezpieczeństwo i usługi społeczne.

23. Podobnie, zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym we wcześniejszej opinii⁽¹⁴⁾, zaleca pełne wykorzystanie w Europie potencjału związanego z przyspieszonym rozwojem sieci dzięki omawianemu rozporządzeniu, aby rozwijać ponadnarodowe usługi administracyjne on-line oraz czuwać nad tym, by związane z tym projekty informatyzacji uwzględniały aspekty związane z interoperacyjnością i identyfikacją obywateli (projekt STORK), podpisem elektronicznym, notyfikacją on-line i innymi elementami e-administracji, tak by były one regulowane na szczeblu europejskim.

24. Twierdzi, że niemożliwe będzie wykorzystanie potencjału informatyki w chmurze⁽¹⁵⁾, jeśli nie zostanie szybko wdrożona niezbędna podstawa infrastrukturalna.

Inteligentne sieci energetyczne, cyfryzacja i treści kreatywne, wykorzystanie TIK

25. Podkreśla, że jednolity rynek cyfrowy stanowiący fundament europejskiej agendy cyfrowej umożliwi stworzenie rozwijającego się, odnoszącego sukcesy i dynamicznego ogólnoeuropejskiego rynku kreowania i rozpowszechniania legalnych treści cyfrowych oraz usług internetowych⁽¹⁶⁾, a także zapewni konsumentom łatwy, bezpieczny i elastyczny dostęp do treści i usług cyfrowych.

26. Uważa za istotne, by równoległe do wdrażania szybkich sieci administracja publiczna szczebla regionalnego i lokalnego dysponowała odpowiednim potencjałem wewnętrznym oraz trwałymi zasobami finansowymi niezbędnymi do digitalizacji danych⁽¹⁷⁾.

27. Przyznaje, że proponowane rozporządzenie będzie miało wpływ na środki mające na celu sprostanie wyzwaniom w dziedzinie efektywności energetycznej związanym z TIK⁽¹⁸⁾ oraz na dostosowanie struktur wykorzystywanych do eksploatacji zasobów naturalnych.

Dostęp do istniejącej infrastruktury fizycznej i przejrzystość

28. Popiera cel maksymalnego zwiększenia synergii pomiędzy sieciami, zgodnie z którym rozporządzenie skierowane jest nie tylko do dostawców sieci łączności elektronicznej, ale również do wszystkich właścicieli infrastruktury fizycznej, takiej jak sieci elektroenergetyczne, gazowe, wodociągowe, kanalizacyjne, grzewcze i transportowe, w których można umieścić elementy sieci łączności elektronicznej. Komitet wyraża jednak zaniepokojenie co do stosowania przepisów rozporządzenia w odniesieniu do infrastruktury o kluczowym znaczeniu, takiej jak tunele metra w wielkich miastach, ze względu na bezpieczeństwo i z powodu związanych z tym wysokich kosztów.

29. Ubolewa, że usługi i infrastruktura telekomunikacyjna są jeszcze bardzo rozproszone ze względu na granice krajowe, podczas gdy infrastruktura szerokopasmowa i szybkie łącza są główną osią jednolitego rynku cyfrowego i warunkiem wstępnym konkurencyjności światowej.

30. Ponieważ prace budowlane stanowią główną część całkowitych kosztów wdrażania sieci, uważa, że istotnym postępem w stanowieniu przepisów jest fakt, iż każdy operator sieci będzie miał prawo oferować dostęp do infrastruktury fizycznej (do takich elementów jak kanały, przewody, włazy inspekcyjne, skrzynki, słupy, maszty, anteny, wieże i inne podpory) lub z niej korzystać (po sprawiedliwej cenie i na rozsądnych warunkach) w celu wdrożenia elementów szybkich sieci łączności elektronicznej. Ponadto aby zapewnić przejrzystość, niezbędne do tego informacje będą musiały być dostępne w pojedynczym punkcie informacyjnym.

31. Zwraca jednak uwagę, że przy określaniu ceny i opłat nie można pominąć celów społecznych ani celów dotyczących spójności.

⁽¹²⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽¹³⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽¹⁴⁾ CdR 65/2011 fin.

⁽¹⁵⁾ CdR 1673/2012 fin.

⁽¹⁶⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽¹⁷⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁸⁾ CdR 254/2008 fin.

Koordinacja prac budowlanych

32. Wyraża zadowolenie, że w rozporządzeniu podjęto kwestię koordynacji prac budowlanych, szczególnie ze względu na fakt, iż inwestycje te finansowane są częściowo lub w całości z funduszy publicznych. Zauważa jednak, że w rozporządzeniu nie ma żadnych odniesień do skutków w dziedzinie zamówień publicznych.

33. Ubolewa, że w rozporządzeniu nie wspomniano o roli samorządów lokalnych, podczas gdy to właśnie na ich obszarze koordynowane będą prace budowlane. Zaleca zatem Komisji, by w rozporządzeniu przywołała władze lokalne.

Udzielanie zezwoleń

34. Popiera rolę pojedynczego punktu informacyjnego w ułatwianiu i koordynowaniu procesu udzielania zezwoleń i uważa, że maksymalny termin sześciu miesięcy jest wystarczający.

35. Ubolewa, że w rozporządzeniu nie ma mowy o roli samorządów terytorialnych w procedurze udzielania zezwoleń, choć w większości wypadków procedura ta należy do kompetencji władz lokalnych. Wyraża zaniepokojenie znacznymi kosztami, jakie władze lokalne muszą często w związku z tym ponosić.

Urządzenia wewnątrzbudynkowe i dostęp do nich

36. Uważa, że istotny postęp stanowi przepis, zgodnie z którym jednym z kryteriów przy udzielaniu zezwoleń jest wymóg instalowania w nowo wznoszonych budynkach infrastruktury fizycznej przystosowanej do szybkich łączy doprowadzonej do punktów zakończenia sieci.

37. Wyraża zadowolenie z wymogu instalowania w nowo wznoszonych budynkach wielorodzinnych – oraz w przypadku generalnych prac remontowych w takich budynkach – punktu koncentracji dostępnego dla dostawców sieci łączności elektronicznej, ale uważa, że należałoby sprecyzować, iż obowiązek ten dotyczy również inwestycji w mieszkalnictwie socjalnym, aby zagwarantować grupom zagrożonym wykluczeniem cyfrowym dostęp do usług szerokopasmowych. W tym przypadku należy jednak w pełnym zakresie wspierać realizację założonego celu.

Pomocniczość, proporcjonalność i lepsze uregulowania prawne

38. Uznaje, że środki zawarte we wniosku dotyczącym rozporządzenia w ich obecnej formie wydają się zgodne z zasadą pomocniczości. W istocie, zmniejszenie kosztów wdrażania szybkich sieci łączności elektronicznej powinno być

przedmiotem interwencji ze strony Unii, jeśli mają się poprawić warunki tworzenia i funkcjonowania rynku wewnętrznego, aby usunąć przeszkody w funkcjonowaniu jednolitego rynku wynikające z różnic w przepisach i praktykach administracyjnych obowiązujących na poziomie krajowym i niższym od krajowego, które hamują rozwój i wzrost przedsiębiorstw europejskich, mają negatywny wpływ na konkurencyjność Europy i utrudniają transgraniczne inwestycje i działalność.

39. Uważa, że zaproponowane środki w dziedzinach mających aspekt transgraniczny są niezbędne, gdyż państwa członkowskie i samorządy lokalne i regionalne nie mogą samodzielnie regulować w odpowiedni sposób istotnych kwestii ponadnarodowych, a pełne pokrycie siecią szerokopasmową wzmocni spójność terytorialną.

40. Uznaje, że omawiane rozporządzenie ma na celu ułatwienie i wspieranie wdrażania szybkich sieci łączności elektronicznej poprzez promowanie wspólnego korzystania z istniejącej infrastruktury i umożliwianie efektywniejszego wdrażania nowej infrastruktury fizycznej w celu zmniejszenia kosztów związanych z wdrażaniem takich sieci.

41. Uważa zaproponowane środki za zdecydowanie bardziej korzystne niż pojedyncze działania na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, szczególnie ze względu na to, że główne środki skoncentrowane zostały wokół czterech następujących zagadnień: szybkie sieci łączności, prace budowlane, wspólne korzystanie z istniejącej infrastruktury i skuteczniejsze wdrażanie nowej infrastruktury materialnej oraz ograniczenie obciążeń administracyjnych.

42. Zauważa, że wspólne europejskie podejście do omawianych kwestii wniesie wartość dodaną, gdyż pozwoli uniknąć zbędnego powielania prac i przyniesie oszczędności skali. Podkreśla, że podejście takie ma podstawowe znaczenie, gdyż internet – wszechobecny i transgraniczny – jest niezbędnym narzędziem, by optymalnie wykorzystać potencjał gospodarczo-społeczny TIK.

43. Uznaje, że środki zawarte we wniosku dotyczącym rozporządzenia w ich obecnej formie wydają się zgodne z zasadą pomocniczości. Ograniczają się one bowiem do tego, co niezbędne, by osiągnąć zakładane cele. Mają zmniejszyć przeszkody w dostępie do infrastruktury fizycznej.

44. Zauważa, że środki dotyczące redukcji kosztów będące przedmiotem wniosku polegają na zwiększeniu koordynacji i przejrzystości oraz zharmonizowaniu stosowanych jako minimum narzędzi, co umożliwi odpowiednim zainteresowanym stronom wykorzystanie synergii i zwiększenie efektywności w rozpowszechnianiu sieci.

45. Podkreśla, że proponowane środki nie wiążą się z żadnym konkretnym modelem ekonomicznym i że państwa członkowskie mogą przyjąć bardziej szczegółowe przepisy. W ten sposób bieżące inicjatywy krajowe zostaną raczej uzupełnione niż dostosowane. Jednocześnie nowe przepisy umożliwią państwom członkowskim dalsze wykorzystanie stosowanych obecnie środków i wybranie takiej organizacji prowadzonych już lub nowych działań, która będzie najlepiej odpowiadać ich potrzebom, co nie musi oznaczać ponoszenia dodatkowych kosztów.

46. Podkreśla jednak, iż w celu zapewnienia pewności prawa rozporządzenie musi określać, jakie kroki mają zostać podjęte przez Komisję Europejską w sytuacji, gdy państwa członkowskie poinformują o zastosowaniu odstępstw.

47. Dopuszcza formę rozporządzenia, choć dyrektywa pozostawia państwom członkowskim większe pole manewru. Uważa jednak, że jeżeli rozporządzenie będzie stosowane wystarczająco elastycznie, umożliwi w krótkim czasie dyspono-

wanie narzędziami, które pozwolą na ograniczenie kosztów i zachowanie dynamiki w dążeniu do celów europejskiej agendy cyfrowej, które powinny zostać osiągnięte do 2020 r.

48. Jeżeli chodzi o lepsze uregulowania prawne, zauważa, że wniosek dotyczący rozporządzenia zawiera liczne odniesienia do szczebla lokalnego i regionalnego. Ze względu na kompetencje władz lokalnych i regionalnych i ich podstawową rolę w opracowywaniu i realizacji działań w dziedzinach zastosowania TIK (a zwłaszcza w rozwoju szybkich sieci łączności) instytucje unijne i państwa członkowskie powinny regularnie zasięgać opinii samorządów terytorialnych w ramach przygotowywania i wdrażania środków mających na celu realizację europejskiej agendy cyfrowej.

49. Wnosi, by Komisja Europejska w odpowiednim momencie zwróciła się do Komitetu Regionów o opracowanie opinii w sprawie sprawozdania z wdrożenia rozporządzenia, które ma zostać przedstawione 3 lata po jego wejściu w życie.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Artykuł 2 – nowy punkt 11)

Definicje

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	11) „krajowy organ właściwy w zakresie rozstrzygania sporów”: <u>zadanie to wykonuje krajowy organ regulacyjny, jeżeli państwo członkowskie nie wyznaczyło innego kompetentnego organu, niezależnego prawnie i funkcjonalnie od wszystkich operatorów sieci.</u>

Uzasadnienie

Aby ułatwić rozumienie i stosowanie rozporządzenia, w definicjach należy umieścić również krajowy organ właściwy w zakresie rozstrzygania sporów.

Poprawka 2

Artykuł 2 – nowy punkt 12)

Definicje

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	12) „pojedynczy punkt informacyjny”: <u>w wypadku, gdy państwo członkowskie nie wyznaczyło innego kompetentnego organu, zadanie to wykonuje w każdym państwie członkowskim krajowy organ regulacyjny.</u>

Uzasadnienie

Aby ułatwić rozumienie i stosowanie rozporządzenia, w definicjach należy umieścić również pojedynczy punkt informacyjny.

Poprawka 3

Artykuł 7 ustęp 2

Urządzenia wewnętrzzbudynkowe

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Wszystkie nowo wznoszone budynki wielorodzinne, w przypadku których wnioski o wydanie pozwolenia budowlanego zostały złożone po dniu [Publications Office: please insert the exact date of the entry into force of this Regulation], wyposażone są w punkt koncentracji zlokalizowany wewnątrz lub na zewnątrz budynku i dostępny dla dostawców sieci łączności elektronicznej, w którym udostępnione jest podłączenie do infrastruktury wewnętrzzbudynkowej przystosowanej do szybkich łączy. Ten sam obowiązek stosuje się w przypadku generalnych prac remontowych dotyczących budynków wielorodzinnych, w przypadku których wniosek o wydanie pozwolenia budowlanego został złożony po dniu [Publications Office: please insert the exact date of the entry into force of this Regulation]</p>	<p>Wszystkie nowo wznoszone budynki wielorodzinne, <u>w tym przeznaczone na mieszkania socjalne</u>, w przypadku których wnioski o wydanie pozwolenia budowlanego zostały złożone po dniu [Publications Office: please insert the exact date of the entry into force of this Regulation], wyposażone są w punkt koncentracji zlokalizowany wewnątrz lub na zewnątrz budynku i dostępny dla dostawców sieci łączności elektronicznej, w którym udostępnione jest podłączenie do infrastruktury wewnętrzzbudynkowej przystosowanej do szybkich łączy. Ten sam obowiązek stosuje się w przypadku generalnych prac remontowych dotyczących budynków wielorodzinnych, w przypadku których wniosek o wydanie pozwolenia budowlanego został złożony po dniu [Publications Office: please insert the exact date of the entry into force of this Regulation]</p>

Uzasadnienie

Celem tej zmiany jest sprecyzowanie, że nie można ograniczać kosztów budowy mieszkań socjalnych poprzez pozbawienie ich wyposażenia niezbędnego do przyłączenia do szybkich sieci. Chodzi tu o zagwarantowanie ich mieszkańcom równych szans.

Poprawka 4

Artykuł 10

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrożenia niniejszego rozporządzenia najpóźniej do dnia [Publications Office: please insert the exact date: entry into force of this Regulation + 3 years]. Sprawozdanie zawiera podsumowanie skutków środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu oraz ocenę postępów w realizacji jego celów.</p>	<p>Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrożenia niniejszego rozporządzenia najpóźniej do dnia [Publications Office: please insert the exact date: entry into force of this Regulation + 3 years]. Sprawozdanie zawiera podsumowanie skutków środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu oraz ocenę postępów w realizacji jego celów. <u>Jest ono przekazywane do zaopiniowania Komitetowi Regionów.</u></p>

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu obowiązkowe zasięgnięcie opinii KR-u.

Bruksela, 3 lipca 2013 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO